

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioan. Crombecii Societatis Iesv Presbyteri De Studio Perfectionis Libri Dvo

Crombecius, Johannes

Mogvntiæ, 1614

XXXV. Spem præclarum instrumentum esse Perfectionis, ad difficultates
magnas superandas, arduaue aggredienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51132)

Isa 55.

quas euertere nulla poterit humana industria. Non enim cogitationes mea, cogitationes vestrae. *via vestra, via mea, dicit Dominus; quia sicut exaltatur caeli à terra, sic exaltata sunt viae mea à viis vestrae.*

Num. 23.

Non enim est Deus quasi homo, ut mutetur: nos vero mutabiles esse necesse est, quia fundamenta mobilibus nitimur; Deus vero aeternus statum ea in aeternum & in saeculum saeculi: *preceptum posuit & non praeceperit.*

Psal. 148.

Fidei Pra-

xii.

213. Expediit ergo, ut studiosus PERFECTI-
NIS, inter prima Negotiationis exercitia, hanc virtutem verferet, ac animum excoquo utilius spiritualia concipiat atque apprehendat: est enim instrumentum commune ne quo ceterae virtutes nec haberi nec exerceri possunt; meritoque dixit S. Paulus, *Sine fide impossibile est placere Deo.* non tantum ubi quis circum se sem hallucinatur, vel Christi fide caret: sed quia nullum opus, quod fide non nitatur, dignum ac meritorium esse possit: crescit vero multiplicatis actibus. lumen illud, & facilitas spiritualia exercendi confert: & quia opus supernaturale est, auget gratiam & caritatem; quo frequentius eo utimur, eo spiritualiores evadimus.

C A P. XXXV.

*Spem praeclarum instrumentum esse PERFECTI-
FECTIONIS, ad difficultates magnas superandas, arduas, aggredienda.*

Spem necessariam esse ad mag-

214.

Inter virtutes quibus caritas utitur ad hostes suos expugnandos, ad difficultates super-

perandas, ad ardua quæque aggred'enda ac *gnas res ge-
rendas.*
 erfic. éda, spei virtus facile primum locum ob-
 met. Sine ea languescit animus, vires labant,
 ypeum hastamque sæpe abiicimus. cum enim
 ne Dei auxilio omnino nihil aggredi, ne dicam
 erfi. ei valeamus; aberit haud dubie auxilium
 spes abfuerit, quæ illud imploret: nec Deus
 e confuevit, nisi imploremus, omnemque
 em nostram in eum coniciamus. Hic gladius *Iudic. 7.*
 Bedeonis est, qui conterit castra Madian; ru-
 res, ferrum, æs penetrat; nihil tam forte, tam
 etum, quod illa omnipotentis viribus non
 minuat; nihil adeo inuium & inaccessum,
 quo non perumpat ac peruadat. Vos, ô gene-
 aci in clyti Dei pugiles, inuito ad tantæ glo-
 ac Negotiationis locietatem; magnæ vos o-
 pes manent, magna retributio.
 Moneo tamen viam esse difficilem, ar- *Multa iis
patienda,
qui pro
Christo
praclara
quaque
aggredi cu-
piunt.
Iudic. 7.
Deut. 20.*
 am, multis laboribus obnoxiam, periculis
 septam, calamitatibus obuiis valla am, hostium
 celis vndique obsitam. multa enim toleranda
 sunt, cum in corpore & animo, tum in fama,
 honore, bonisque omnibus. Si mericulosi, si
 qui molles sponfarum amatores, si qui de gene-
 res animi, ab hoc certamine remittantur domū
 hostes nostri magni, formidandi, horrédi sunt;
 si tamen animus non desit, non deerunt vires,
 quibus illi ipsi cædantur, aut in turpem fugam
 vertantur.

Hoc in primis vobis animos addat, non de- *Solatia nõ
desse iis
strenue pro*
 fore solatia; quæ expectatione præmiorum ta-
 ta sunt, vt eorum partem exiguam nulla mens,
 Ooo 5   nulla

Christo laborant.

Rom. 8.

2. Cor. 4.

1. Cor. 2.

Isa 64.

Prov. 13.

In Septen-

tiis D. Pro-

speri, n. 93.

Operum 8.

Aug. 10. 3.

Spes futu-

ra retribu-

tionis cer-

ta solatur

in tribula-

tionibus.

In expos.

Pf 96. sub

finem.

Ioan. 16.

Luc. 21.

Act 14.

nulla vis ingenij, nulla eloquentia non dicam
explicare, sed ne minimum quidem adhibere
valeat. Non sunt enim condigna passiones huius
temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis
quod in presenti est momentaneum & leue tribula-
tionis nostra, supra modum in sublimitate æternam
gloria pondus operatur in nobis. nec oculus vidit, nec
audiuit, nec in cor hominis ascendit, quod præparauit
Deus iis qui diligunt illum. Spes quidem quæ diffusi-
affligit animam; & nonnullis durum vitæ
præmia laborum in futurum reseruat, & gra-
tia huius vitæ multis misceri doloribus. Ita
dem se res habet; sed momentanea sunt
vitæ mala, nec suo solatio carent; certissima
vero, quæ à Deo promittuntur. Augustinus
argumentum tractans, Non te terreat, inquit,
stiane quod credita differuntur. Licet in absconditis
promissio, in spe tamen perseveret oratio. Exercentur
tribus, cresce virtutibus. Dum fidei constantia probatur,
gloria retributionis augetur. & alibi, Securus, ait,
accepturum te vitam ipsius, qui pignus habes
ipsius.

216. Nec terreri debemus horrore malorum
quæ ingruunt iis qui hanc palæstram ingre-
tur. Ita est: patiendum est. ita nos Christus
nuit: Mundus gaudebit, vos autem contristabitur.
mundo pressuram habebitis: Trahent vos ante præ-
ad custodias, ad carceres: Per multas tribulationes
portet nos intrare in regnum Dei. Nec putem
giles nostri id in ære tantum sonare, sic vitæ
rum capita fulmen hoc numquam decon-
beat. Sane ita animo dispositi sint, vt, quod
nem

temur euenturum singulis, sibi quoque euen-
 rum certo constituant. quod si non eueniat,
 arbitretur se ex dilectis Domini non esse, quos
 illera beneuolentiæ suæ insignire solet: nam *Rom. 1.*
 tribulatio patientiam operatur. patientia autem pro-
 uationem, probatio uero spem. spes autem non confun-
 dit. Oportuit pati Christum & ita intrare in gloriam *Luc. 24.*
 suam. Hæc spei nostræ sunt fundamenta. si enim
 necesse fuerit Christum pati; uiamque ad æ-
 ternam felicitatem aliam non esse, sancti om-
 nes suo exemplo testati sint; cur nos immunes
 esse uelimus? In hoc spem nostram fundari uult
 Augustinus. Factus est, inquit, Christus spes nostra.
 In illo uides & laborem tuum, & mercedem tuam: *In Psal. 60.*
 laborem in passione, mercedem in resurrectione. Sic *tom. 2.*
 ergo factus est spes nostra. habemus enim duas uitas: sed
 unam, in qua sumus, alteram quam speramus. In qua
 sumus, nota nobis est: quam speramus, ignota nobis est.
 Tolerari in qua es, & habebis quam nondum habes.

D. Basilius, Iter, inquit, facientibus per asper- *Hom. in*
 rima quæque ac pane inaccessa loca, tedium subleuat *Psal. 1.*
 laboris. spes certo proposita commodioris hospitii: ut *Similia.*
 que maris periculo ausint se committere mercatores, *1.*
 facit cupiditas paradarum mercium: & agricolis im- *2.*
 minuit ac suffuratur labores spes futura fertilitatis. *3.*
 Eam ob rem, qui nostram omnium uitam in commune
 dispensat ac moderatur eximius doctor Spiritus ille ve-
 ritatis solerti sapientia & artificii consilio initio sta-
 tim mercedem ponit ob oculos; ut laboribus, dum in
 manibus sunt, ueluti iam transmissis, tota mente
 ad bona, quæ in cælis reposita nobis sunt, auidius pro-
 peremus.

Chry;

Lib. 3. de
provid. Dei
in initio,
tom. 5.

Chrysoſtomus autem eleganter (ut ſolent) hoc argumentum proſequitur. Dic oro, inquit, ſi quis te ad regnum terreſtre & imperium vocat, atque ante ingreſſum eius ciuitatis, in qua coronatus eſſes, in ſtabulum d. uertere neceſſe eſſet. vbi latrocinium ac ſimi, viatorumque tumultus eſſet. & latrocinii perturbatio, ſummaque preſſura & anguſtia: non illa triſtia cogitatione cõuertereris? an non illa, quæ quaſi nihil eſſent, gaudio & ſpe regni contentum perquam igitur ineptum & indignum eſt, terrarum mortalibusque rebus potiturum, nihil huic, quæ intra incidere, contrahi: æterni autem regni ſpe d. & erectum, atque ad cœlos accerſuum per ſingula in diuerſorio contigerint triſtia decidere atque parari.

In parane-
tica epiſt.
ad Valer.
longe poſt
medium.

5.

In eandem ſententiam appoſite Eucherii Lugdunenſis: Dirigendo eſt omnis animi intentio ſpem futuri; quam ſpem vt plenius & manifeſtius ſequaris, aperire eam etiam ſub alicuius exempli conditione non abnuam. Si cui aliquis quinque hodie re denarios offerat, quingentos vero aureos in ſpondeat, optionemque offerat, vtrum æs ad præſens mere, an aurum mallet in poſterum: dubiumne eſt præoptet grandia illa munera cum parua mora quoque, breuis huius atque æternæ vitæ conditione ſpecta, num eligas capere vilia, cum ſperare poſſe triſtoſa? Non eſt tanti ſumpſiſſe parua, quanti eſt expectare qua magna ſunt. Hæc ille.

217. Futuræ ergo retributionis, & quidem certiffimæ, ſpes animos vehementer accendit futuræ tamen, non præſentis vitæ. Iuvat illam ſperare, non præſentem optare, ſi rem Domini agerit.

gere velimus. Hic lætari bonisque affluere, & futura vita, non licet: alterum necesse est eligamus. Loquat confidenter incensis amore Christi Domini pugilibus. Coronarum, regnorum, gloriæ, voluptatis æternæ memoriam non nihil seponamus: tempus retributionis veniet, cum diuinæ videbitur bonitati; nunc vero sibi quisque dictum existimet, quod Iacob Iudæ filio bene precando dicebat: *Catulus leonis Iudæ: ad Gen. 49. Tradam, fili mi, ascendisti.* De bene merendo, de pugna, de prædis agendis, nunc quæstio est, in quibus multa fortiter excelsoque animo toleranda. E mundo, è manibus diaboli è carne nostra prædæ sunt captandæ & abigendæ: negotiandi tempus est, & de Domini nostri lucro cogitandum, non de præmio; viderit ipse, cuius causa negotiamur. Caritas præmium non quaerit, ipsa sibi præmij loco est. Spes multa patienti, multa pro Domino nostro perficiendi, insignis thesaurus est: illum quæramus, illum inueniamus, & bene se res habet. *Mandatum habemus ab illo: Negotiamini, dum venio. De spe itaque hic agimus, non quæ quietem spectat, & retributionem; sed quæ nos ad PERFECTIONEM assequendam, augendam, & illustrandam iuuat & promouet. Doctrina sublimis, Negotium arduum, Praxis difficilis. Tradenda tamen hæc est, & quidem sigillatim, facillique methodo, vt ab omnibus capiatur.*

Gen. 49.

De consolatione hic non esse cogitandum.

Luc. 12.